

גרייבל, בקול ומונרו ב,מי רוצה לשאת מיליונר?
נקניקיה לכל רוחב המסך

הבל היופי, שקר החן, ושטות האופנה. כל אלה אמיתות ידועות היטב, אולם מדי פעם בסעם קורה משהו כדי להזכיר לאנר שים עד כמה הן נכונות. כמו למשל, מותה של בטי גרייבל.

כמה מצופי הקולנוע של היום זוכרים עדיין את שמה? והרי בטי גרייבל היתה בימי מלחמת העולם השנייה, הנערה האמי ריקאית המפורסמת ביותר, האלילה האהור בה ביותר על חיילי ארצות הברית באירור פה ובאוקיאנוס השקט, התגלמות החלום המיני של הגבר האמריקאי: החזה הגדול

והשופע, הרגליים הארוכות והחטובות, שבוטחו בזמנו במיליון דולרים, והחיוך שלא מש מפני הבובה. מגיל 14 היא הופיעה בסרטים (לראשונה בסרט של אדי קאנטור בשם 1911). ברשימה מה הארוכה מאוד של תפקידים שגילמה, קשה אמנם למצוא אפילו אחד שירשם בתולדות הקולנוע כהישג נכבד במיוחד. היא התמחתה בקומדיות מוסיקליות קליר לות, ובכלל בכל מה שיכול היה להבליט בצורה מחמיאה את רגליה וחזה. סרטים כמו רגלי מיליון הדולר או בדרך לאר גנטניה (תפקיד שקיבלה לאחר שהחליפה כוכבת-זמר אחרת, אליס פיי, בהצגה הר מקורית בברודוויי), הכניסו לה ממון רב, ובתקופה מסוימת היא הרוויחה אפילו יותר מן האיש שגילה אותה, דאריל זאנוק. חייה הפרטיים זכו כמובן לכיסוי מלא

ומפורט בעיתונות. בין בעליה היו השחקן ג'קי קוגן (שהיה הילד בהנער של צ'פלין) ונגן-החצוצרה הרי גיימס. שגם הופיע בכמה הופעות-אורח בסרטיה, כשהוא מנגן והיא רוקדת בכישרון ומרץ רב.

בסוף הקריירה, קולנועית שלה החלה לפתח תכונות של קומיקאית מחוננת, כאשר חלמה על נקניקיה לכל רוחב מסך הסינמסקופ באין להינשא למיליונר, סרט בו הופיעה יחד עם יורשתה, מרילין מונרו. או כאשר חלמה על הרמון של גברים בשלושה להצגה, בסצינה שקוצצה עליידי הצנזורה באירופה.

הופעתה הבימתית האחרונה היתה בהלן דולי, שם החליפה בתפקיד הראשי את קארול צ'אנינג ואת ג'ינג'ר רוג'רס. שהור פיעו לפניה.

שלא כרבות אחרות, פרשה בטי (ששמה המקורי היה אליזב גראסל) מן הבד מרצונה — אולי כיוון שהבינה כי מה שהיה לה להציע — רגליים, חזה, ריקודים, ג'או וקצת הומור — הם מוצרים המתבלים עם השנים.

ישראל

מדוע עקום פרצופו

של יהורם גאון

מי שרצה להיווכח בתרבות הקולנוע בישראל, ואיך מתייחסים בה לסרט שעל הבד, יכול היה לעשות זאת בכורה התגיית של קובלן, שנערכה בשבוע שעבר באולם הסינרמה בתל-אביב.

הכוונה אינה לחינגא או לאנשים היפים, אלא לצורה בה חוקרן הסרט עצמו על המסך.

הסינרמה נועדה במקורה להציג סרטים מסויימים מאוד, שלצורך הקרנתם משתמרים במסך עור מיוחד, הנותן תחושת-עומק.

אלם קובלן, עם כל היומרות של סופרי-פרודוקציה ישראלית ראשונה, עדיין אינו מצולם בשיטת הסינרמה. התוצאה: הפרצו פים מתעוותים, לסתותיו של יהורם גאון מקבלים מימדים שאינם חולמים את הטבע, ואפרת לביא, שהיתה האישהית חלבנית, הסימפטית והכנה ביותר בסרט כולו, מקבר לת לפתע, בצילומים מסויימים, ישבן אימתני של אשה בהריון.

מאחר וגם היא וגם יהורם נוכחו באולם, אפשר היה לראות כי הטבע ברא אותם בצורה מוצלחת בהחלט, או למה לעשות להם את העוול להקרין אותם על מסך לא-ינגון?

התשובה כנראה ששטה למדי: באולם הסינרמה יש למעלה מאלפיים מקומות — דהיינו, למעלה מאלפיים כרטיסים בכל הצגה. הגיוני, לא כן?

זה עוד לא הכל, מי ששם-לב למה שנעשה על המסך, הרגיש לא רק בעיקום התמונה, אלא גם בעובדה שקצותיה הוצגו כבר אל מחוץ למסך — שפס-הקול הפסיק לפתע לפעול לכמה שניות, באחד הקטעים הראשונים, ושאר פרטים מאלפים מסוג זה.

דבר אחד צריך לציין גם לשבח המקום: שלא כרגיל, הוצג הסרט בשלמותו, מהתי חלה ועד הסוף, ללא הפסקה באמצע, המזנונאים הסתפקו כנראה בקוקטייל ש-אירגנו בסוף ההצגה, ויתרו הפעם על מכירת משקאות באמצע הסרט.

גאון ורקדנים: שלאגר חולני

או שאוסף הדמויות המישניות, המאכלסות את השכור נה המפורסמת, מפליטות כל הזמן מישטמים בניבי לעז המזכירים חאלטורה בינונית (בן-סירא עושה זאת בצר פתית, מוצי אביב ברומנית, יאן טימן במולנית, וכן חלאה) ובכלל, המחזמר עשה את דרכו אל הבד כך שאיבד את מעלותיו הבימתיות — ולא רכש הרבה במקומן!

אבל למי זה כבר איכפת? מנחם גולן עשה את הסופר פרודוקציה ישראלית הראשונה מאז ימי יציאת מצרים, והעיקר זה הרי לעשות.

הפרברים לעניים

קזבלן (סינרמה הודו, תל-אביב, ישראל) — מנחם גולן זוקף לזכותו שוב הישיבכורה: מחזר מרענק ראשון אחרי אלפיים שנה (אם לשכוח ניסיונות עלובים ועגומים כמו אף מילה למורגשטיין או באין מולדת).

אבל עם כל ההערכה לביצועים הנערץ כליכך ביש ראל, יש עוד מבקרים חרומים ומדוכאים, המעזים לחוש כי צריך גם לדעת איך ומה לעשות. במיקרה של קזבלן, לחישות אלה ודאי יפלו על אוזניים אטומות. הסרט, כפי שהגדירה אותו שחקנית ישראלית, יהיה „שלאגר חולני“ ויכנס הרבה כסף.

יש בו הסימנים להצלחה מיסחרית בארץ: בדיחות עדתיות, פיזמונים מן המצעדים (כולל רוזה, שלא היה במחזמר המקורי), כמה הערות אקטואליות על פנתרים — אבל שום רמז לטיפול בערות אקטואליות — וכמובן יהורם גאון, שהוא היום ממלא הקופות מס. 1 בארץ.

ומה כבר אפשר לומר נגד מרכיבים אדירים כאלה? שהסיפור המקורי של ינאל מוסינרוב התמסס לחלוטין! שהקטעים הכוריאוגרפיים המנסים לחקות את סיפור הפר ברים, נראים כפויים על העלילה, בלתי-מקוריים, ומשתת פיהם נעלמים בדרך-כלל ברעג שנגמר המחול — ואין רואים אותם בעלילה עצמה? שהמיזמונים מבויימים בטכניקה של טלוויזיה, כשהרכבת שני צילומים יחד, למשל, בישנו מקום אינה עוזרת לא לשיר, ולא ליהורם גאון — שמצלמת הפנאוויזיון נוטה לעוות את פניו בכל צילום קרוב מדי.

נוסר השכל נושוקולד

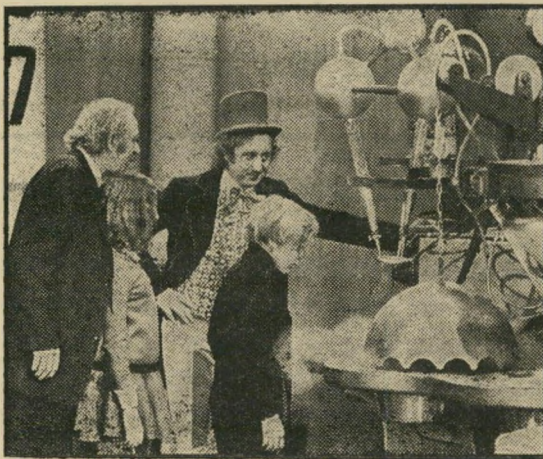

מסע בממלכת השוקולד (דרייב-אין, תל-אביב, ארצות הברית) — מעשה בווייל וונקה,

בעל בית-חרושת מיסטרית לסוכריות ושוקולדות, שחתם את פתחי מיפעלו הענק בפני זרים, אחרי שמתחריו נגבו ממנו סודות מיקצועיים. מאז עובד בית-החרושת בתפוקה מלאה, מוצרו ממלאים את השוק, אבל איש אינו יודע כיצד הם מיוצרים, כאשר אין פועלים נכנסים או יוצאים במפעלי וונקה. ביום בחיר אחד, עומדת התעלומה לפני פיתרון, וונקה מודיע על תחרות-ענק, שבה יסתיר בין מו צרו השונים המישה כרטיסייה, והילדים אשר ימצאו כרטיסים אלה, יזכו לביקור, בליווי מבוגר אחד, בתוך המיפעל, ולאספקה חינם של ממתקי וונקה לכל ימי חייהם.

הזוכים, נער גרמני שאינו פוסק מזלילה, נערה בריטית מפונקת שצורתה ללא הרף על אביה, ילד אמריקאי שעניו אינן משות מן הטלוויזיה, וילדה שפיה אינו פוסק מלעיסת מסטיק. החמישי, גיבור הסרט, הוא צ'ארלי, נער עני, שאמו כובסת, ואילו שני הסבים ושתי הסבתות שלו מסררים בים מזה 20 שנה לרדת מן המיטה הגדולה בה הם שוכים בים בצוותא, משום שעמידה היא מלאכה קשה מדי.

הביקור במיפעל הוא כמובן סידרה של הטפות-מוסר לילדים, כאשר רואים את הזללן נופל לתוך נהר של שוקולד אותו ניסה לשתות, לועסת המסטיק דוחפת לפיה מוצר-לעישה שלא התבשל דיו והופכת לאוכמניית-ענק,

וילדר, אלברטסון ואוסטרומ: נהר שוקולד

המפונקת עוברת דרך הצינורות המקובלים אל פחי-הזבל, ונערי-הטלוויזיה הופך באמת לדמות על המסך הקטן, בגו דל ובצורה. רק צ'ארלי הטוב, והטב שהתלווה אליו, מגיי עים לשכרם.

כל זה, בהרבה פיזמונים רעים ולא מקוריים, תיפאורות ציבעוניות הביבות של פנים המיפעל, כל מיני הטפות קצת יותר מדי שקופות ומישחק משעשע של כל המשתתפים. הילדים לא יתאכזבו.